

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyně JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně a): **M. H.**

žalobce b): **M. H.**

oba zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Pulcerem
sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

I. Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava

II. CETIN a.s.

Sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2023, č. j. MSK 146131/2023, ve věci
umístění stavby,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stanoviska účastníků řízení a osob zúčastněných na řízení:

1. Městský úřadu Kravaře (dále též „stavební úřad“) 6. 9. 2023 rozhodl o umístění stavby nazvané „IE-12-8007078 STÍŽNOST, Kravaře, K. Peterka, vNN/kNN“ mj. na pozemku parc. č. X, k.ú. X, který je ve vlastnictví žalobců. Jde o umístění elektrického vedení pod zem v místech, kde je nyní vedení nadzemní. Žalobci s tímto nesouhlasili, jejich námitky však žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl.
2. Žalobci v žalobě poukázali na to, že jsou jednak vlastníky parcely č. X a dále parcely č. XA v k. ú. X (vzhledem k tomu, že všechny parcely, jichž se spor týká, jsou v stejném katastrálním území, nebude dále krajský soud katastrální území uvádět). Na parcele č. XA stojí rodinný dům č. p. X. Parcela č. X navazuje na parcelu č. XA. Žalovaný se navzdory pokynu zdejšího soudu vyjádřeném v rozsudku č. 25 A 116/2021-35 z 11. 8. 2022 v napadeném rozhodnutí nevypořádal se změnou rozsahu ochranného pásma nového podzemního vedení místo starého, které povede podél parcely č. XA a bude na ni zasahovat. Žalovaný uvedl, že toto vedení není předmětem nynějšího řízení, hodnotil ho však, ale nedostatečně. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
3. Žalobci namítají nesoulad projektové dokumentace se skutečností. Žalovaný nepřípustně vyložil pojem „v stávající trase“ jako „podél stávající trasy“. Projektová dokumentace však měla být upravena tak, aby výkres byl v souladu se skutečným stavem v území.
4. Vzhledem k odvolací námitce neaktuálnosti stanoviska Města Kravaře k existenci technické infrastruktury č. j. MUKR 5338/2019 ze dne 23. 4. 2019 se žalovaný měl zabývat a vyhodnotil vliv Koordinovaného závazného stanoviska Města Kravaře 18040/2019 z 20. 11. 2019, které je starší bezmála čtyř let před vydáním územního rozhodnutí, což neučinil, ač to bylo významnou skutečností.
5. Žalovaný nedal žalobcům odpověď na otázku, jak se žadatel dostane na pozemek parc. č. X, když tento je ohraničen potokem, pozemek z druhé strany nemá být dotčena jiný přístup není možná. Protlak pod potokem přístup na pozemek neřeší.
6. Podle žalobců bude jejich pozemek parc. č. X zcela znehodnocen, když vedení povede napříč. Žalovaný neodůvodnil volbu trasy, když záměr lze vést jinudy, což by bylo vůči vlastnickým právům žalobců šetrnější.
7. Žalovaný považoval žalobní námitky za nedůvodné. K první námitce uvedl, že se nevztahuje k projednávanému záměru a stavební úřad nemá povinnost vypořádat námitky, které jsou mimo předmět řízení. K druhé námitce uvedl, že mezi projektovou dokumentací a odůvodněním napadeného rozhodnutí není nesoulad a podoba stavby je zřejmá. Žalovaný dále poukázal na to, že platnost v odvolání namítaného stanoviska Města Kravaře byla prodloužena, není tedy důvodná ani třetí námitka. Žalovaný se vypořádal i s námitkou přístupu na pozemek parc. č. X, když námitka přístupu a příjezdu a námitka odstranění stávající stavby se nevztahuje k předmětu řízení, tedy možnosti umístění předmětné stavby. Stejně tak mimo předmět řízení je námitka volby trasy, která spadá do řízení o vyvlastnění ve smyslu zákona č. 184/2006 Sb. Stavební úřad pouze zkoumal, zda byl žadatele povinen k žádosti o vydání územního rozhodnutí doložit souhlas vlastníka pozemku podle § 184a odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. (dále „stavební zákon“), resp. zda je pro předmětný stavební záměr

zákonem stanoven účel vyvlastnění ve smyslu odstavce třetího téhož ustanovení, čímž se stavební úřad zabýval dostatečně.

8. Osoby zúčastněné na řízení se k žalobě nevyjádřily.

Posouzení krajským soudem:

9. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobcům, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Zjištění ze správního spisu:

10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 14. 3. 2023 podal ČEZ Distribuce a.s. žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené jako „IE – 12-8007078-2 STÍŽNOST, Kravaře, K.Peterka, vNN/kNN“ na pozemcích parc. č. 4381/6, 1787/1, 1786, 1785, 1715/1, 1794 a 1813. Na základě této žádosti oznámil Městský úřad Kravaře dne 15. 5. 2023 zahájení územního řízení pro stavbu, která „obsahuje kabelové vedení NN na pozemcích parc. č. 4381/6, 1787/1, 1786, X, 1715/1, 1794 a 1813 v k.ú. Kravaře ve Slezsku“.
11. Proti oznámení podali žalobci námitky.
12. Ve spise se mj. nachází stanovisko Města Kravaře z 23. 4. 2019 k existenci technické infrastruktury ve správě Města Kravaře – střet se stávajícím řadem dešťové a splaškové kanalizace a s vzdušným vedením veřejného osvětlení včetně technického zařízení, jehož platnost byla stanovena do 23. 4. 2021 a dne 22. 12. 2022 prodloužena do 23. 4. 2024.
13. Ve spise se nachází souhlasné koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kravaře ze dne 20. 11. 2019.
14. Stavební úřad poté, co shromáždil podklady pro rozhodnutí a umožnil účastníkům řízení se s nimi seznámit, dne 6. 9. 2023 vydal rozhodnutí o umístění stavby označení shodného s žádostí a oznámením o zahájení řízení, která obsahuje „kabelové vedení NN“ na pozemcích parc. č. 4381/6, 1787/1, 1786, X, 1715/1, 1794 a 1813.
15. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobci (mimo další) vyjádřili nesouhlas s vypořádáním své v prvostupňovém řízení vznesené námitky změny ochranného pásma, namítli nesoulad mezi navrhovanou trasou podzemního vedení a stávající trasou nadzemního vedení, když umístění stavby podzemního vedení podle písemného popisu je neurčitě a rozporné vůči grafickému znázornění a naopak. Namítli neaktuálnost stanoviska města Kravaře z 23. 4. 2019. Nesouhlasili se stavbou provizorního mostku přes potok umožňující přístup na pozemek parc. č. X a znehodnocení svého pozemku parc. č. X, který je určen k zástavbě, když nebyly zohledněny alternativní trasy.
16. O odvolání rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím, ve kterém se žalovaný ztotožnil s posouzením prvostupňovým.

K žalobním námitkám:

1.

17. V první žalobní námitce žalobci namítli nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k změně rozsahu ochranného pásma ve vazbě na parcelu č. XA.
18. Jak vyplývá z žádosti o vydání územního rozhodnutí a z prvostupňového rozhodnutí, předmětem záměru není jakékoliv nové vedení NN na pozemku parc. č. XA a na něm umístěného domu, ani kolem tohoto pozemku. Je pravdou, že pozemek parc. č. X sousedí v jižním směru s pozemkem č. XA, nicméně samotný záměr nového vedení končí zhruba ve střední třetině pozemku parc. č. X a k pozemku XA se ani nepřibližuje. Jak uvedl žalovaný ve napadeném rozhodnutí na straně šest, námitka směřuje mimo umístovaný záměr. K v odvolání namítanému nepřipustnému „kouskování“ záměru, tedy využití tzv. „salámové metody“, žalovaný uvedl, že výměnu vedení nelze provést najednou, protože v ní stále probíhá distribuce elektrické energie.
19. Krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Řízení o umístění stavby podle § 86 a násl. stavebního zákona je řízením o žádosti, neboť je zahájeno na žádost. Náležitosti žádosti obecně upravuje § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 S. (dále „správní řád“). Mezi obligatorní náležitosti žádosti patří vymezení předmětu žádosti, tedy toho, čeho se žadatel domáhá. Tím je vymezen předmět řízení, o kterém je správní orgán povinen rozhodnout podle § 68 odst. 2 první věta správního řádu a není oprávněn jej překročit. Vzhledem k tomu, že umístované nové vedení NN se nijak nedotýká parcely č. 1784 a ani rodinného domu žalobců na něm umístěném, a tedy ani ochranného pásma ve vztahu k tomuto pozemku, míří námitka žalobců mimo předmět řízení a žalovaný nebyl oprávněn ji vypořádat. Ze spisu nevyplývá žádná okolnost, která by nasvědčovala záměrnému nedůvodnému „kouskování“ záměru za účelem nedovolenému usnadnění jeho umístění. Naopak, poukaz žalovaného na to, že vedení nízkého napětí nelze vyměnit najednou, protože v něm probíhá distribuce elektrické energie, a je proto jej nutné měnit po částech, je vysvětlení zcela logické, proti kterého žalobci žádný relevantní argument nevznesli.
20. Na uvedeném nic nemění závěry zdejšího soudu, vyslovené v rozsudku č. j. 25 A 116/2021-35 ze dne 31. 8. 2022. Ty byly totiž vysloveny za jiné procesní a skutkové situace. Předmětem tehdejšího posouzení bylo rozhodnutí vydané o žádosti, která zahrnovala též vedení NN na pozemku parc. č. XA. O této části žádosti stavební úřad tehdy nijak nerozhodl a nevypořádal se řádně s námitkou změny rozsahu ochranného pásma ve vztahu k tomuto pozemku a potažmo též k rodinnému domu. To není nyní posuzovaný případ, protože bylo rozhodnuto o celém umístovaném záměru, který s pozemkem parc. č. XA nesouvisí. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí proto není důvodná.

2.

21. Žalobci dále namítli nesoulad projektové dokumentace se skutečností a s popisem stavby ve vztahu k trase vedení.
22. V napadeném rozhodnutí je umístovaná stavba popsána takto:

Stávající nadzemní podlaží vedení 2 x AIFe 4x70 z trafo stanice DTS OP_1980 po mřížový stožár č. 1411 bude zrušeno a nahrazeno novým kabelovým vedením NN 2xAYKY 3x240+120 v zemi. V nové rozpojovací skříni SR822 (SJZ: R130) situované na pozemku 1715/ 1 u hranice s parcelou č. 1789 v k. ú. X, do které se za ústí stávající kabely 2x AYKY3x120+70 na druhou stranu komunikace ul. Hlučinská. Stávající SV201 na JB 10,5/bude zrušena a kabely budou přímo

přepojeny na vedení AIFe 3x70+50 směr OP_1914, OP_1913 a na vedení AIFe 3X70+50 směr op_1920. Dále bude pokračovat nové vedení AYKY3x120+70 podél chodníku v ulici Hlučínská, ve zpevněné ploše a přes komunikaci v ulici K. Peterka na betonový sloup (SJZ:1479), kde bude ukončeno v rozpojovací skříni SV201 (SJZ: R129).

23. Jak vyplývá z citovaného textu, popis stavby žádný konkrétní údaj ohledně trasy nového vedení neobsahuje. Striktně vzato je již z tohoto důvodu námitka nedůvodná; není – li v popisu umísťované stavby uvedena trasa, nemůže existovat rozpor v jejím vedení s projektovou dokumentací. Popis trasy se vyskytuje až v první větě podmínky č. 2 pro umístění a provedení stavby, kde je uvedeno: *Nové zemní vedení bude vedeno v trase stávajícího nadzemního vedení z trafostanice DTS OP_1980 po mřížový stožár č. 1411 kabelovým vedením NN 2xAYKY 3x240+120.* Zde se vyskytuje pojem „v trase“, jehož nesprávného výkladu se žalobci dovolávají, když z projektové dokumentace má vyplývat umístění jiné. Podmínka č. 1 pak odkazuje na grafický náčrt stavby v projektové dokumentaci. Krajský soud v projektové dokumentaci ověřil, že staré vedení (vyznačené tečkovanou čarou zelené barvy), vede podél hranice pozemků parc. č. X a 1782 tak, že s výjimkou jeho jižní cca 1/10 (bezprostředně u potoka) leží prakticky výlučně na pozemku parc. č. X. V jižní části přechází více na pozemek parc. č. 1781, na pozemku parc. č. X však stále částí zůstává. Nově umísťované vedení (vyznačené tlustou plnou čarou zelené barvy) kopíruje tuto trasu po jejím západním okraji tak, že kromě zmíněné jižní části, kde se mírně odchyluje západním směrem, se se západní větví stávajícího vedení překrývá.
24. Žalovaný k námitce žalobců rozporu popisu trasy a projektové dokumentace uvedl, že termín v trase neznamena uložení v naprosto identickém místě a ze situačního výkresu vyplývá, že navrhovaná nová trasa NN vede podél trasy nadzemního vedení NN.
25. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že za daného stavu věci, kdy se trasa nového vedení a starého vedení dílem překrývají a jen v malé části se nové nepatrně odchyluje od starého, lze považovat pojmy „v trase“ a „podél trasy“ za zaměnitelné, vystihující tutéž konkrétní skutkovou situaci. Nepatrný rozdíl mezi těmito pojmy lze shledat pouze v uvedené jižní části vedení bezprostředně před potokem, kde nové vedení skutečně vede podél, nikoliv v trase stávajícího, byť se ho stále dotýká. Jak z podmínky č. 2, tak z grafického výkresu, je zcela zřejmé, kudy nové vedení povede a v jakém vztahu je k vedení stávajícímu, které nahrazuje. Konečně, žalobci ani netvrdí, že by nebylo zřejmé, kde je nové vedení umísťováno. Žalobci ani neuvedli, jak se jimi vytýkaná nesrovnalost má dotknout jejich práv, a žádné dotčení jejich práv z onoho minimálního rozdílu mezi podmínkou č. 2 a grafickým výkresem v oné jižní části vedení, explicitně přímo nevyplývá. Vytýkaný rozdíl by mohl být žalobci relevantně namítán pouze tehdy, pokud by jím byly práva žalobců dotčeny, což se nestalo. I tato námitka je tedy nedůvodná.

3.

26. Žalobci dále namítli, že se žalovaný nezabýval a nehodnotil vliv Koordinovaného závazného stanoviska Města Kravaře 18040/2019 z 20. 11. 2019, které bylo vydáno cca čtyři roky před vydáním územního rozhodnutí.
27. Žalovaný se stářím tohoto koordinovaného závazného stanoviska v napadeném rozhodnutí skutečně nezabýval. Zabýval se toliko námitkou žalobců ve vztahu k platnosti jiného stanoviska. Žalobci totiž žádnou námitku k nyní napadenému koordinovanému stanovisku nevznegli. Námitky proti závaznému stanovisku podléhají ve stavebním řízení koncentraci,

neboť jsou podkladem pro rozhodnutí a platí pro ně zákaz novot podle § 82 odst. 4 správního řádu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2021, č. j. 6 As 65/2020-18, bod 40). Žalobci se k němu měli vyjádřit nejpozději v rámci vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, což neučinili. Neučinili tak ani v odvolání. Jakékoliv námitky v žalobě jsou tedy opožděné a bez dalšího k nim není možné přihlédnout.

28. Pro úplnost krajský soud dodává, že závazné stanovisko podmiňující vydání správního rozhodnutí musí být v době rozhodování správního orgánu platné (§ 149 odst. 1 správního řádu). Jak soud ověřil přímo v koordinovaném závazném stanovisku, toto ke dni vydání územního rozhodnutí i ke dni vydání napadeného rozhodnutí platné bylo. I kdyby platné nebylo, jednalo by se o vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí pouze tehdy, pokud by se v důsledku změny poměrů stalo neaktuálním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2024, č. j. 2 As 120/2021-84, bod 39). Za situace, kdy stanovisko platné bylo, by bylo možné namítat pouze jeho nesprávnost; což by ovšem žalobci byli povinni konkrétně tvrdit a uvést změnu poměrů, pro které by již nemohlo obstát. Současně by byli povinni uvést, jak jsou neaktuálností stanoviska dotčení ve svých právech, protože rozsah jejich přípustných námitek proti závazným stanoviskům je podle § 89 odst. 4 druhá věta stavebního zákona omezen tak, že mohou *uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno*. I tyto námitky by bylo nutné uvést nejprve v územním řízení. Žalobci v řízení a konečně ani v žalobě nic takového neuvedli. Ani tuto námitku soud proto důvodnou neshledal.

4.

29. Další námitka žalobců směřovala do neúplného a nesprávného vypořádání jejich odvolací námitky ohledně vstupu na pozemek parc. č. 1785 vzhledem k hraničnímu potoku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že vedení pod potokem bude provedeno protlakem a zemní práce budou prováděny podle místních poměrů.
30. Krajský soud žádnou nepřekozumatelnost či neúplnost vypořádání neshledal. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jakým způsobem bude přístup pro vedení pod potokem řešen a z žaloby ani ze spisu nevyplývá nic, proč by to nebylo možné. Podmínka dotčeného vodoprávního orgánu Povodí Odry, spočívající v nedotčení koryta potoka, byla žalovaným v napadeném rozhodnutí rovněž zohledněna. Žadatel je provozovatel distribuční soustavy a svědčí mu podle 25 odst. 3 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., (dále jen „energetický zákon“) *právo vstupovat a vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti se zřizováním, obnovou a provozováním distribuční soustavy*. Jeho případný vstup na pozemek žalobců je tímto umožněn. Ani tato námitka tedy není důvodná.

5.

31. Žalobci namítli, že nové vedení zcela znehodnotí jejich pozemek a že nebyly zohledněny jiné varianty vedení, které by je méně zatěžovaly.
32. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na to, že územní řízení je řízením o žádosti, což zabraňuje správním orgánům umístit stavbu jinak, než je uvedeno v žádosti. Dále poukázal na to, že dochází toliko k výměně stávajícího vedení za nové, když nadto je vedení umístěno do země, což vede k menšímu „zatížení“ stavbou dotčených pozemků. Obdobně uvedl i stavební úřad, když poukázal na menší ochranné pásmo u vedení podzemního oproti vedení nadzemnímu.

33. Krajský soud se i s tímto stanoviskem žalovaného ztotožňuje. Jak bylo již uvedeno výše (viz odstavec 19), územní řízení je řízením o žádosti a stavební úřad v takto zahájeném řízení nemůže trasu vedení měnit. Žalobci zcela shodnou námitku uvedli i v odvolacím řízení. Nyní nijak nereagovali na stanovisko žalovaného, pouze bez dalšího uvedli, že trasa je „zcela nevyhovující“. K tvrzení, že jejich pozemek bude umístěním nového vedení „zcela znehodnocen“, ačkoliv podle správních orgánů naopak dojde k menšímu zatížení jejich pozemku z důvodu menšího ochranného pásma, neuvedli nic, proč je úvaha správních orgánů nesprávná a proč by k celkovému znehodnocení pozemku dojít mělo. Ze spisu nic takového nevyplývá. Nové vedení vede dílem bezprostředně v trase stávajícího a pouze v malé části se ode něj nepatrně odchyluje, nicméně částečně se i tehdy se stávající trasou překrývá. Rozsah ochranných pásem vyplývá z § 46 energetického zákona a je skutečně pro podzemní vedení menší než pro vedení nadzemní, konkrétně pro napětí od 1kV do 35kV bez izolace činí 7 metrů, u podzemního vedení do 110 kV činí 1 m.
34. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční. Je tedy na žalobcích, aby zcela konkrétně uvedli, z jakých skutkových nebo právních důvodů považují napadené rozhodnutí za nezákonné či nesprávné. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*
35. Vzhledem k obecnosti žalobních tvrzení k této námitce tedy krajský soud uzavírá, že názor žalovaného o vázanosti předmětem žádosti i úvaha ve vztahu k ochranným pásmům jsou zákonné a správné a o znehodnocení pozemku žalobců nic nesvědčí. Ani tato námitka není důvodná.

PZávěr a náhrada nákladů řízení

36. Žádná z žalobních námitek není důvodná, a soud proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
38. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které by jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. března 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu